

Vergaderjaar 2004–2005

22 343

Handhaving milieuwetgeving

Nr. 97

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 28 oktober 2004

Op 16 september jl. is tijdens het Algemeen Overleg over Handhaving van de Vaste Commissie voor VROM door het lid van uw kamer de heer De Krom (VVD) gevraagd naar de stand van zaken en de voortgang van de regelgeving rond self-storage. Dit naar aanleiding van een recente uitspraak van de Raad van State die betrekking heeft op de verantwoordelijkheid van de branche voor de door huurders opgeslagen spullen. Daarbij is door de heer De Krom enige documentatie betreffende de problematiek overgelegd aan de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Met deze brief wil ik u nader informeren over de inhoud van de problematiek en de wijze waarop hier in het kader van de in voorbereiding zijnde regelgeving zal worden omgegaan.

Aard van de problematiek en gevolgen uitspraak Raad van State

Self-storagebedrijven zijn bedrijven die afzonderlijke ruimten van diverse afmetingen verhuren aan bedrijven en particulieren om daarin goederen op te slaan. Uitgangspunt van de self-storagebedrijven is dat de verhuurder de ruimten niet betreedt en ook niet beschikt over een sleutel. Wel kan de verhuurder, indien daartoe aanleiding is, de ruimten afsluiten met een eigen slot en de huurders de toegang ontfeggen. Dit alles wordt contractueel vastgelegd tussen verhuurder en huurder. Het gaat volgens de informatie van de branche om een snel groeiende markt (thans circa 60 vestigingen in Nederland).

Sedert medio dit jaar vindt tussen vertegenwoordigers van EZ en VROM en de Nederlandse Self-Storage Associatie (NSA) overleg plaats. Het gaat daarbij om de toepasselijkheid van de milieuwetgeving op dit soort activiteiten. Discussiepunt daarbij was met name de vraag of deze activiteiten vallen onder de reikwijdte van het Besluit opslag- en transportbedrijven milieubeheer. Dit besluit van 15 juni 2000 geeft, met opheffing van de vergunningplicht voor de bedrijven die onder het besluit vallen, algemene

regels die gericht zijn op de bescherming van het milieu, bijvoorbeeld tegen de gevolgen van de opslag van (gevaarlijke) stoffen.

Ten tijde van het eerste overleg was sprake van een bij de Raad van State aanhangige zaak over deze kwestie. Daarom is afgesproken om de uitspraak van de Raad van State af te wachten. Inmiddels heeft de Raad van State op 14 juli jl. uitspraak gedaan in het geschil tussen een self-storagebedrijf en Burgemeester en Wethouders van Zaanstad. In deze uitspraak (nr. 200308097/1) is bevestigd dat het bedrijf kan worden aangemerkt als één inrichting in de zin van de Wet milieubeheer en dat de houder van het bedrijf normadressant is van het Besluit opslag- en transportbedrijven milieubeheer. De concrete betekenis van deze uitspraak is dat vergelijkbare self-storagebedrijven (en dus niet de huurders!) aanspreekpunt zijn voor het bevoegd gezag (de gemeente), en medewerking dienen te verlenen bij de toezichtuitoefening op de verhuurde ruimten, alsmede verantwoordelijk zijn voor de naleving van het Besluit opslag- en transportbedrijven milieubeheer.

De branche acht de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State zeer nadelig voor de voortzetting van de activiteiten, met name vanwege daaruit voortvloeiende bestuursrechtelijke en strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor de opslag in de verhuurde ruimten en de daarmee samenhangende verzekeraarbaarheid van de opslagactiviteiten.

Vervolgoverleg naar aanleiding van uitspraak Raad van State

In het vervolgoverleg naar aanleiding van de uitspraak ging het met name om de twee volgende vragen:

1. hoe door de self-storagebedrijven op de minst belastende wijze invulling kan worden gegeven aan het verlenen van toegang tot de verhuurde ruimten aan het bevoegd gezag;
2. wat de reikwijdte is van de verantwoordelijkheid/zeggenschap van self-storagebedrijven ten aanzien van verhuurde ruimten. Moeten deze bedrijven geheel onder het Besluit opslag- en transportbedrijven milieubeheer c.q. de milieuregelgeving vallen en aan alle tot deze bedrijven gerichte regels voldoen?

Ten aanzien van het eerste punt is geconstateerd dat het toezicht op dit soort bedrijven in eerste instantie een gemeentelijke aangelegenheid is. Daarom is afgesproken dat door de branche contacten zullen worden gelegd met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten om na te gaan of er een praktische en uniforme invulling van het toezicht op de verhuurde ruimten mogelijk is. Voor de korte termijn is dit de meest aangewezen weg omdat wijzigingen in de milieuregelgeving in breder perspectief moeten worden gezien.

Als voorbeeld van een praktische afspraak wijst de branche overigens op een door een self-storagebedrijf met de gemeente Delft afgesloten convenant. Naar vernomen is, vinden ook met afzonderlijke gemeenten en toezichtinstanties overleggen plaats om te komen tot afspraken over bijvoorbeeld een toezichtprotocol. VROM zal hierin in beginsel geen actieve rol innemen, omdat het (praktisch invulling geven aan) toezicht op de naleving van de voorschriften van het Besluit nadrukkelijk een taak van gemeenten is. Vanuit het tweedelijns toezicht houdt de VROM-inspectie toezicht op de wijze waarop gemeenten deze taak uitvoeren.

Ten aanzien van het tweede punt, de reikwijdte van de milieuregelgeving betreffende dit soort activiteiten, gaat het met name om de milieurelevantie van de activiteiten. Het betreft dan onder meer mogelijke veiligheidsrisico's en overlast. Het ontbreken van zeggenschap ten aanzien van de verhuurde ruimten is geen voldoende argument om deze

branche uit te zonderen van de milieuregelgeving. Bovendien constateert de Raad van State in genoemde uitspraak dat het ontbreken van deze zeggenschap weliswaar contractueel is afgesproken tussen verhuurder en huurder, maar dat dit door het self-storagebedrijf kan worden aangepast. Veel meer staat de vraag centraal of de potentiële milieugevolgen zodanig zijn, dat regulering van de activiteiten en het toezicht daarop gerechtvaardigd en noodzakelijk zijn, waarbij uiteraard dient te worden gekozen voor de zo mogelijk voor alle betrokkenen minst belastende wijze van regelgeving en toezicht. De branche wijst erop dat er in de meeste gevallen nauwelijks gevolgen aan de orde zijn. Omdat het hier kan gaan om allerlei soorten opslag, bijvoorbeeld ook van bedrijven afkomstige gevaarlijke stoffen, is het de vraag of door de branche sluitend kan worden onderbouwd dat milieurisico's zonder daarop betrekking hebbende regelgeving in voldoende mate kunnen worden uitgesloten. De branche is overigens wel bereid om hiertoe nadere informatie te leveren.

Problematiek in kader herijking bezien

Van de zijde van de NSA is gevraagd om afzonderlijke regelgeving voor de self-storagebranche. Ik heb daar afhoudend op gereageerd. In de eerste plaats dienen principiële afwegingen betreffende verantwoordelijkheidstoedeling en het voorkomen van milieugevolgen met betrekking tot dergelijke activiteiten in een breder kader te worden bezien. Ten tweede dien ik rekening te houden met de prioriteit die in overleg met de Kamer binnen het departement is gegeven aan de meer algemene herziening van het stelsel van algemene regels voor bedrijven in het kader van de herijking en modernisering van de VROM-regelgeving. Dit laatste project moet leiden tot een omvangrijke besparing van administratieve lasten en bestuurslasten betreffende een groot aantal bedrijven. Uitgangspunt van de fundamentele herziening van de algemene regels (herijking) is bovendien juist minder (specifieke) wet- en regelgeving en meer uniforme regelgeving met minder uitzonderingen. Afgezien van de wenselijke inhoud, kan geconstateerd worden dat het opstellen van een afzonderlijk besluit voor de self-storagebranche daarbij niet aansluit. Wel is bereidheid getoond om in onderling overleg te kijken naar branchespecifieke zaken die in het kader van de herijking aan de orde kunnen komen.

Ik doel daarbij op de in voorbereiding zijnde ingrijpende herziening van de algemene regels voor inrichtingen zoals beschreven in de brief van 2 september 2004 (Kamerstukken II 2003/04, 29 383, nr. 17). Daarbij wordt nadrukkelijk ook gekeken naar de werking van de huidige 8.40-amvb's, zoals het Besluit opslag- en transportbedrijven milieubeheer, en worden de voorschriften van de verschillende amvb's getoetst op milieurelevantie (inclusief het te beschermen belang), administratieve lasten, bestuurlijke lasten, uitvoering door overheden, naleefgedrag en alternatieve mogelijkheden. Uitdrukkelijk is ook aan de orde of voor relatief kleine bedrijven die alleen op een aantal aspecten milieurelevant zijn, een beperkt pakket aan voorschriften van toepassing zou kunnen zijn en of ook voor grotere bedrijven eenvoudige mogelijkheden voor maatwerk mogelijk zijn. Het is mijn voornemen om in dit kader ook de self-storageactiviteiten nader te bezien, waarbij uiteraard ook de branche zal worden betrokken. Dat betekent wel dat het tempo van een eventuele aanpassing van de regelgeving voor de self-storagebedrijven ook door dit bredere complexe kader wordt bepaald. Voor de planning van de herziening van de 8.40-amvb's verwijs ik naar de brief over het tijdschema van de herijking en modernisering van de VROM-regelgeving die u een deze dagen wordt toegezonden.

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. L. B. A. van Geel